

Sfântul Mucenic Gheorghe - este cinstit pe 23 aprilie.

Mucenic= credincios care și-a dat viața pentru credința lui (martir)

Sfântul Gheorghe s-a născut în Capadocia, din părinți creștini. A trăit în vremea împăratului Dioclețian (sec. al IV-lea). Datorită vitejiei și victoriilor sale, ajunge conducător de armata.

În anul 303, împăratul Dioclețian va începe lupta împotriva creștinilor. Au fost dărâmate lăcășuri de cult, interzise adunările creștinilor, arse cărțile sfinte, iar cei ce refuzau să aducă jertfă zeilor erau uciși. În fața acestei situații, Sfântul Gheorghe nu se ferește să-și mărturisească credință în Hristos, motiv pentru care va fi întemnițat. Va fi supus la diverse chinuri: loviri cu sulița, tras pe roată, îngropat în var, lespezi de piatră puse pe piept etc, dar nicio tortură nu l-a făcut să renunțe la credință să.

Cei prezenți la aceste suferințe, uimiți de faptul că Sfântul Gheorghe a rămas nevătămat și că a înviat un mort, au renunțat la credință păgână și au primit credință în Hristos. Minunea învierii celui decedat a convins-o și pe împărăteasa Alexandra, soția lui Dioclețian, să îmbrățișeze creștinismul.

Sfântul Gheorghe a fost ispitit cu onoruri pentru a jefi zeilor, dar aceste încercări au fost zadarnice. Pentru că nu a lepădat credință în Hristos, Sfântul Gheorghe este condamnat la moarte prin decapitare, în ziua de 23 aprilie 304, rămânând de atunci zi de prăznuire.

Sfântul Gheorghe în iconografie

Iconografia păstrează imaginea Sfântului Gheorghe călare pe un cal, strapungand cu sulița un balaur. Este vorba despre o legendă pioasă, în care Sfântul Gheorghe salvează cetatea Silena, din provincia Libiei, terorizată de un balaur. Această imagine a sfântului a rămas în amintirea oamenilor ca model de curaj în lupta cu diavolul. Mai este reprezentat într-o mantie roșie, culoare tradițională pentru un martir, dar și ca războinic

pedestru sau că tribun militar în veșminte patriciene, cu o diademă metalică pe cap, cu o platoșa sub mantie, ținând o cruce în mâna dreapta și o sabie în mâna stânga.

Sfântul Gheorghe pe Steagul Moldovei

Reprezentarea Sfântului Gheorghe doborând balaurul este prezența și pe Steagul Moldovei, aflat la Mănăstirea Zografu din Muntele Athos. Pe acest steag se află și rugăciunea Sfântului Ștefan cel Mare către Sfântul Gheorghe: "O, luptătorule și biruitorule, mare Gheorghe, în nevoi și în nenorociri grabnic ajutor și cald sprijinitor, iar celor întristați, bucurie nespusă, primește de la noi această rugămintă a smeritului tău rob, a Domnului Io Ștefan Voievod, din milă lui Dumnezeu, Domnul Țării Moldovei. Păzește-l pe el neatins în lumea această și în cea de apoi, pentru rugăciunile celor ce te cinstesc pe Ține, că să Te preamărim în veci. Amin. Și această a făcut-o în anul 7008 (1500), în al 43 an al Domniei Sale". Menționăm că pecetea Mitropoliei Moldovei și Bucovinei poartă chipul Sfântului Gheorghe, preluat după steagul de lupta al Sfântului Ștefan cel Mare.

Sfântul Gheorghe ca ocrotitor

În 1222, regele Angliei, Richard Inima de Leu, l-a ales pe Sfântul Gheorghe patronul spiritual al Casei Regale și al întregii țări. Regele Edward al III-lea a înființat "Ordinul St. George", iar Crucea Sfântului Gheorghe a devenit, mai târziu, steagul Angliei, "Union Jack". Marele Mucenic Gheorghe este considerat și ocrotitorul Georgiei, Armeniei, Maltei, Lituaniei, Serbiei. Amintim că Sfântul Gheorghe este și ocrotitorul armatei române. Armata Română l-a luat ocrotitor pe Sfântul Mare Mucenic Gheorghe în anul 1920, pentru a-i întări pe militarii români în lupta lor pentru apărarea țării. După o perioadă de întrerupere a acestei cinstiri, începând cu anul 1990, Sfântul Gheorghe este cinstit în mod deosebit în toate unitățile militare.

De Sfântul Gheorghe, aproape un milion de români își aniversează onomastica

Din cei 924.830 de români care își aniversează onomastica de Sfântul Gheorghe, 739.368 sunt bărbați, majoritatea acestora, respectiv 565.509, purtând numele de Gheorghe sau Ghiorghe. Alături de aceștia, vor fi în sărbătoare și cei care poartă numele de George (144.873), Gheorghită sau Ghiorghita (24.040). Dintre femei, cele mai multe poartă numele de Georgeta (135.370). În această zi nu vor fi uitate nici persoanele cu nume de Gheorghită sau Ghiorghita (34.623) și Geta (14.945).

https://www.youtube.com/watch?v=fop7mU8_Bjg - filmul cu viața Sf. Mucenic Gheorghe.

Izvorul Tămăduirii

[Izvorul Tămăduirii](#), sărbătoare închinată Maicii Domnului, este prăznuită anul acesta pe 24 aprilie. Nu are dată fixă. Ea este trecută în calendar în vinerea din Săptămâna Luminată, prima după Sfintele Paști. La originea acestei sărbători se află o minune petrecută în apropierea Constantinopolului. Potrivit Tradiției, un orb a primit vederea după ce s-a spălat cu apă unui izvor din jurul acestui loc. Orbul ajunge la izvor datorită împăratului Leon (457- 474), pe atunci neincoronat, care împlinește descoperirea făcută de Maică Domnului: "Nu este nevoie să te ostenești, căci apă este aproape. Pătrunde, Leone, mai adânc în pădure și, luând cu mâini apă tulbure, potolește cu ea setea orbului și unge cu ea ochii lui cei întunecați".

Mai târziu, când Leon ajunge împărat, ridică pe locul unde s-a petrecut minunea o biserică cu hramul "Izvorul Tămăduirii". Aici primește vindecare de o boală grea și împăratul Justinian (526-575), care ridică drept mulțumire o biserică și mai mare. Biserica zidită de împăratul Justinian a fost distrusă în anul 1453, de turci.

Izvorul tămăduirii din timpul lui Leon se păstrează și în zilele noastre. Credincioșii care merg la Istanbul (numele nou al vechii cetăți a Constantinopolului), se pot închină în biserica Izvorului Tămăduirii. Actuala construcție este din secolul al XIX-lea, dar la subsolul acesteia se află un paraclis din secolul al V-lea, unde există izvorul cu apă tămăduitoare din trecut.

De Izvorul Tămăduirii se sfințesc apele

De Izvorul Tămăduirii, se sfințesc apele, slujba cunoscută sub denumirea de Aghiasmă Mică. Termenul "aghiasmă" vine de cuvântul grecesc "aghiasmos", care își are originea în cuvântul "aghios"(sfânt). "Aghiasmos" se poate traduce și că slujba de sfințire, dar și că apă sfințită. Astfel, atunci când spunem "voi face o aghiasmă", înțelegem slujba, iar când spunem "voi bea un pic de aghiasmă", ne referim la apă sfințită.

Izvoare tămăduitoare la noi în țară

Maică Domnului a dăruit și poporului român izvoare tămăduitoare. Unul din acestea se află la Mănăstirea Ghighiu din județul Prahova, la mai puțin de 5 km de municipiul Ploiești. Potrivit Tradiției, episcopul sirian care a adus icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului în această mănăstire (1958), a cerut iertare Fecioarei pentru că a luat icoană din locul în care se află, iar a două zi, în locul în care s-a rugat, a apărut un izvor tămăduitor.

Un alt izvor cu apă vindecătoare se află la Mănăstirea Derwent. Tradiția spune că acest izvor a țâșnit din locul în care [Apostolul Andrei](#) a împuns piatră cu toiagul.

Alt loc binecuvântat cu apă tămăduitoare este izvorul de la Mănăstirea Horaicioara din județul Neamț. Acest izvor a fost descoperit acum un secol, datorită rugăciunilor monahilor către Maică Domnului de a le dăruia un izvor mai aproape de mănăstire. El izvorăște de sub muntele Ferigă și se află la 50 m de biserica mănăstirii.

Nu trebuie uitate izvorul de la Mănăstirea Cetățuia Negru Vodă, din județul Argeș și cel de la Biserica Greacă din Brăila, descoperit în anul 1863, în vremea efectuării unor lucrări de construcție la sfântul lăcăș.

Izvorul Tămăduirii în iconografie

În icoană sărbătorii Izvorul Tămăduirii, Maică Domnului și Hristos se află într-un bazin asemănător cu o cristelniță, vasul în care primim [Taină Botezului](#). Fecioara Maria este reprezentată cu mâinile înălțate, semn al rugăciunii, iar Mântuitorul binecuvântând cu ambele mâini, ca răspuns al rugăciunilor maicii Sale. Din bazin izvorăște apă care are darul tămăduirii bolilor sufletești și trupești.

Această icoană exprimă ideea că Fecioara L-a născut pe Hristos, Care este Datatorul apei vii a Duhului. Creștinii știu că "Izvorul Tămăduirii" este o sărbătoare închinată Maicii Domnului. Însă, având în vedere că ea este nedespărțită de Fiul ei, ea este și o zi de prăznuire a lui Hristos. Mai bine zis, în această zi îl sărbătorim în primul rând pe Hristos Cel Înviat, că Izvor al vindecărilor și apoi pe Maică Domnului, că persoană care Îl poartă neîncetat și tainic pe Fiul ei, devind astfel și ea izvor de tămăduire.

Sursa: (www.crestinortodox.ro)